

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Факультет: соціологічний

Спеціальність: 054 Соціологія, 231 Соціальна робота

Спеціалізація / освітня програма: Соціологія комунікацій, реклами та зв'язків з громадськістю, Соціально-політичні та маркетингові дослідження, Соціальна робота

Семестр: 2-й

Форма навчання: денна

Рівень вищої освіти (освітньо-кваліфікаційний рівень): перший (бакалаврський)

Навчальна дисципліна: «Українська мова за професійним спрямуванням»

ЗАЛІКОВИЙ БІЛЕТ (ЗАВДАННЯ) № 25

1. Прокоментуйте явище перемикання мовного коду, навівши кілька можливих ситуацій такого перемикання (10 б.).

2. Зредагуйте текст, виправивши лексичні, граматичні та стилістичні помилки (15 б.).

Маємо достатньо підстав вважати, що різниця між релігією та СДП як кінцевими областями значень полягає, між іншим, у тому, що релігія ґрунтується передусім на досвіді переживання священного, який стає можливим через ритуал та культ, тобто релігійній традиції. Це, звісно, головним чином стосується, згідно Є. Торчинова, релігій Книги, але й до певної міри релігій чистого досвіду, адже їм також властивий процес поступового перенесення авторитету з безпосереднього досвіду на традицію. Навпаки ж, СДП цілком і повністю направлені на отримання надприродного (трансперсонального) досвіду. Власне, вони й являють собою квінтесенцію методів досягнення трансперсональних переживань, а релігійна філософія тут має другорядне значення. На цій підставі можна розвести, приміром, Карма Каг'ю як буддійську духовну практику й традиційні школи махаяни. Однак є ще одна кінцева область значень, в якій ми зустрічаємося з досвідом переживання надприродного, яка не є релігією. Це світ божевілля. Власне, проблема взаємовідношення світу божевілля (це поняття ми вживаємо у досить вільній інтерпретації) з іншими світами досвіду, такими як релігії, мистецтво, східна духовна практика, – це окрема тема, а тому обмежимося лише кількома зауваженнями, принципово для нас важливими.

3. Перекладіть поданий текст (15 б.).

Огюст Конт во всеобщей классификации (или «иерархии») наук поставил социологию на самую вершину – выше математики, физики и биологии, а преобразующую роль социологии в обществе (она должна произвести революцию в умах людей) считал столь же важной, как и роль религии. Конт совершил поистине революционный переворот в науках об обществе, определив предмет и метод социологии. По его мнению, наука должна раз и навсегда отказаться от неразрешимых вопросов. К ним Конт относил те, которые нельзя ни подтвердить, ни опровергнуть, опираясь на факты. Прежде всего, к ним относятся философские суждения, оторванные от жизни. Конт преклонялся не только перед социологией, но и перед человеческим обществом, которое она призвана описывать. Для него отдельный индивид – почти ничто. Общество состоит не из отдельных индивидов, а из социальных систем. Под обществом Контом подразумевалось все человечество или какая-то его часть, связанная консенсусом (всеобщим согласием). Посредствующим звеном между индивидом и обществом выступает семья, и семейная связь имеет совсем иную природу, нежели социальная. Учение Конта состояло из двух частей – социальной статики, описывающей взаимоотношения между социальными институтами, и социальной динамики, раскрывающей законы и этапы изменения общества. Последствиями изучения социальной динамики являются исследования в области социального прогресса, представляющего собой развитие по восходящей линии. Первичные факторы такого прогресса – духовное и умственное развитие человека; вторичные – климат, раса, продолжительность жизни. Конт сформулировал также основной закон общественного прогресса, т. е. закон интеллектуальной эволюции человечества, или закон трех стадий, согласно которому стадии развития общества соответствуют стадиям развития человеческого ума.